स्वकर्म्मनिरता वर्णाश्चत्वारोऽपि द्विजोत्तम । स एष जनको राजा दुर्वृत्तमपि चेत्सुतं ।
दण्डं दण्डे निक्षिपति तथा न ग्लाति धार्मिकं । स युक्तचारो नृपतिः सर्व्वं धर्मेण पश्यति । १२७२०
श्रीश्च राज्यञ्च दण्डश्च क्षत्रियाणां द्विजोत्तम । राजानो हि स्वधर्मेण श्रियमिच्छन्ति भूयसीं ।
सर्व्वेषामेव वर्णानां त्राता राजा भवत्युत । परेण हि हतान् ब्रह्मन् वराहमहिषानहं ।
न स्वयं हन्मि विप्रर्षे विक्रीणामि सदाऽन्वहं । न भक्षयामि मांसानि ऋतुगामी तथा ह्यहं ।
सदोपवासी च तथा नक्तं भोजी सदा द्विज । अशीलश्चापि पुरुषो भूत्वा भवति शीलवान् ।
प्राणिहिंसारतिश्चापि भवते धार्म्मिकः पुमान् । अभिचारान्नरेन्द्राणां धर्म्मः संकीर्य्यते महान् । १२७२५
अधर्म्मो वर्त्तते चापि संकीर्य्यन्ते ततः प्रजाः । भेरुण्डा वामनाः कुब्जाः स्थूलशीर्षास्तथैव च ।
क्लीवाश्चान्धाश्च बधिरा जायन्ते स्तब्धलोचनाः । पार्थिवानामधर्मत्वात् प्रजानामभवः सदा ।
स एष राजा जनकः प्रजा धर्मेण पश्यति । अनुगृह्णन् प्रजाः सर्व्वाः स्वधर्म्मे निरतः सदा ।
ये चैव मां प्रशंसन्ति ये च निन्दन्ति मानवाः । सर्व्वान् सुपरिणीतेन कर्मणा तोषयाम्यहं ।
ये जीवन्ति स्वधर्म्मेण संयुञ्जन्ति च पार्थिवाः । न किञ्चिदुपजीवन्ति दान्ता उत्थानशीलिनः । १२७४०
शक्त्याऽन्नदानं सततं तितिक्षा धर्म्मनित्यता । यथाऽर्हं प्रतिपूजा च सर्व्वभूतेषु वै सदा ।
त्यागान्नान्यत्र मर्त्यानां गुणास्तिष्ठन्ति पूरुषे । मृषावादं परिहरेत् कुर्य्यात् प्रियमयाचितः ।
न च कामान्न संरम्भान्न द्वेषाद्धर्म्ममुत्सृजेत् । प्रिये नातिश्लथं ह्येदप्रिये नच संज्वरेत् ।
न मुह्येदर्थकृच्छ्रेषु नच धर्मं परित्यजेत् । कर्म चेत् किञ्चिदन्यत्स्यादितरन्न तदाचरेत् ।
यत्कल्याणमभिध्यायेत्तच्चात्मानं नियोजयेत् । न पापे प्रतिपापः स्यात् साधुरेव सदा भवेत् । १२७५५
आत्मनैव हतः पापो यः पापं कर्त्तुमिच्छति । कर्म चैतदसाधूनां वृजिनानामसाधुवत् ।
न धर्म्मोऽस्तीतिमन्वानाः शुचीनवहसन्ति ये । अश्रद्दधाना धर्म्मस्य ते नश्यन्ति न संशयः ।
महाद्रुतिरिवाध्मातः पापो भवति नित्यदा । मूढानामवलिप्तानामसारं भावितं भवेत् ।
दर्शयत्यन्तरात्मा तं दिवारूपमिवांशुमान् । न लोके राजते मूर्खः केवलात्मप्रशंसया ।
अपि चेह श्रिया हीनः कृतविद्यः प्रकाशते । अब्रुवन् कस्यचिन्निन्दामात्मपूजामवर्णयन् । १२७६०
न कश्चिद्गुणसम्पन्नः प्रकाशो भुवि दृश्यते । विकर्म्मणा तप्यमानः पापाद्धि परिमुच्यते ।
न तत् कुर्य्यां पुनरिति द्वितीयात् परिमुच्यते । कर्मणा येन तेनेह पापाद्द्विजवरोत्तम । एवं श्रुतिरियं ब्रह्मन् धर्मेषु परि
दृश्यते ।
पापान्यबुद्धेह पुराकृतानि प्राग्धर्मशीलोऽपि विहन्ति पश्चात् । धर्म्मो राजन्नुदते पूरुषाणां यत्कुर्व्वते पापमिह प्रमादात् ।
पापं कृत्वा हि मन्येत नाहमस्मीति पूरुषः । तन्तु देवाः प्रपश्यन्ति स्वस्यैवान्तरपूरुषः ।
चिकीर्षर्देवे कल्याणं श्रद्दधानोऽनसूयकः । वसनस्येव च्छिद्राणि साधूनां विवृणोति यः । १२७६५
पापश्चेत् पुरुषः कृत्वा कल्याणमभिपद्यते । मुच्यते सर्व्वपापेभ्यो महाभ्रेणेव चन्द्रमाः ।
यथादित्यः समुद्यन् वै तमः पूर्व्वं व्यपोहति । एवं कल्याणमातिष्ठन् सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।